

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Helenou Nebesařovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **Cxxx Plus a.s.**, IČO: xxx
sídlem Xxx, Xxx
zast. Mgr. Zdeňkem Čechem, advokátem
sídlem V Zahradách 1445/1, 252 19 Rudná

proti
žalovanému: **CXXX INC.**, reg. č.: xxx
sídlem Xxx
zast. JUDr. Jiřím Holasem, advokátem
sídlem Na Příkopě 859/22, Praha 1

o zrušení rozhodčího nálezů

takto :

- I. Žaloba s návrhem, aby soud zrušil rozhodčí nález ze dne 15.3.2022, sp. zn. RSP 252/2020, vydaný Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky se sídlem Vladislavova 17, Praha 1, prostřednictvím rozhodce JUDr. Lukáše Eichingera, MBA, se **zamítá**.
- II. Žalobce jsou povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 6 534 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Jiřího Holase do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou dne 7.7.2022 domáhal s odkazem na ust. § 31 písm. b), c) e) a f) ZRR zrušení shora uvedeného rozhodčího nálezů. V žalobě uvedl, že napadeným rozhodčím nálezem rozhodce určil, že Smlouva o prodeji a koupi podílu ve společnosti Cxxx, s.r.o. uzavřená dne mezi Cxxx, a.s. jako prodávající a CXXX INC jako kupující a Smlouva o převodu podílu

uzavřená dne 7.2.2020 mezi Cxxx, a.s. jako prodávající a CXXX INC jako kupující, o převodu vlastnického práva k podílu ve výši 100 % na hlasovacích právech ve společnosti Cxxx, s.r.o., IČO xxx, jsou platné. Rozhodčí žalobu na určení podal žalovaný (v pozici žalobce) dne 25.5.2020 proti právnímu předchůdci žalobce Cxxx, s.r.o. (v pozici žalovaného).

2. Žalobce má především za to, že rozhodčí doložka, na základě níž byla prokazována důvodnost vedení rozhodčí řízení (bod 8.6 smlouvy o prodeji a koupi podílu ve společnosti Cxxx, s.r.o.) ze dne 7.2.2020, je neplatná. Smlouvu za právního předchůdce žalobce podepsal Mgr. D. K., předchozí jednatel společnosti, jehož funkce zanikla ke dni 31.1.2020. Dalším důvodem neplatnosti Smlouvy je skutečnost, že zde není určitým způsobem vymezena kupní cena, což je podstatnou náležitostí smlouvy o převodu obchodního podílu. Žalobce považuje Smlouvu za neplatnou rovněž pro rozpor s dobrými mravy, neboť je zřejmý úmysl Mgr. D. K. a právního zástupce žalovaného JUDr. Jiřího Holase přisvojit si podíl ve společnosti proti vůli jejího skutečného vlastníka. Pro vyloučení pochybností smluvní strany z opatrnosti dne 2.11.2020 uzavřely Dohodu o úpravě vzájemných práv a povinností, jejímž obsahem bylo sjednání úplného zániku Smlouvy, tedy i rozhodčí doložky a dále závazek vzít zpět svůj návrh na zahájení rozhodčího řízení. Žalovaný (v pozici žalobce) následně vzal rozhodčí žalobu zpět. Žalobce s ohledem na výše uvedené s odkazem na ust. § 31 písm. b) ZRŘ zdůraznil, že rozhodčí nález musí být zrušen z důvodu od počátku neplatné rozhodčí doložky. Nadto rozhodce nepřihlédl k uvedenému zpětvzetí a rozhodčí řízení nezastavil, aniž by svůj nezákonný postup odůvodnil přiléhavými argumenty. Žalobce zdůraznil, že námitku neplatnosti rozhodčí doložky podal v rozhodčím řízení včas při prvním vyjádření k věci (podáním právního zástupce ze dne 20.10.2020). Nesouhlasí se stanoviskem Rozhodčího soudu, že námitka byla podána opožděně, neboť první úkon ve věci podal žalobce (tamní žalovaný) dne 9.9.2020. K tomu žalobce upřesnil, že se jednalo pouze o vyjádření procesního charakteru – nesouhlas s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání.

3. Žalobce dále namítl, že je dán důvod ke zrušení rozhodčího nálezu i dle ust. § 31 písm. c) ZRŘ. V této souvislosti uvedl, že v rozhodčí doložce byla osoba rozhodce konkrétně určena – rozhodcem byl zvolen advokát JUDr. Lukáš Einchinger. Jmenovaný má přátelské vazby na JUDr. Jana Nekolu, který je právním zástupcem zbrojařské firmy CXXX GXXX a.s., vedené rodinou S.. Žalobce odkázal na v médiích probíraný nepřátelský vztah S. vůči Ing. F. S., který na základě plné moci uzavřel za žalovaného výše zmíněnou Dohodu ze dne 2.11.2020 a zmocnil advokáta JUDr. Jana Vučku k zastupování žalovaného v pozici žalobce v rozhodčím řízení a ke zpětvzetí rozhodčí žaloby. K opakovaným námitkám podjatosti rozhodce vznesenými žalobcem předsednictvo RS usnesením ze dne 25.1.2021 a usnesením ze dne 5.5.2021 námitky odmítlo s tím, že podjatost rozhodce neshledává, s čímž žalobce nesouhlasí.

4. Žalobce má dále s odkazem na ust. § 31 písm. e) ZRŘ za to, že mu nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodcem projednat. Zdůraznil, že dle judikatury nedostatek nestrannosti rozhodce vylučuje bez dalšího řádný průběh rozhodčího řízení. Žalobce v této souvislosti uvedl, že opakovaně byl právní zástupce nucen namítat nepřesnou protokolaci. Rozhodce svým přístupem porušil princip rovnosti stran, když neumožnil provést žalobci navržené důkazy, zejména svědecké výpovědi. Rozhodce rovněž nezohlednil, že žalobní návrh byl směřován vůči společnosti Cxxx, a.s., IČO: xxx, která již v době podání návrhu nebyla v obchodním rejstříku zapsána jako společník Cxxx, s.r.o. Nezohlednil ani korporátní změny a pokračoval v řízení osobou, která neměla dostatek pasivní legitimace. Dalšího pochybení se rozhodce dopustil tím, že nepřihlédl k plné moci JUDr. Jana Vučky a dal za pravdu JUDr. Holasovi, aniž by to dostatečně osvětlil.

5. Důvod ke zrušení rozhodčího nálezu dle ust. § 31 písm. f) ZRŘ spatřuje žalobce ve skutečnosti, že rozhodce bez návrhu žalovaného (tamního žalobce) doplnil do výroku rozhodčího nálezu větu „který představuje účast ve výši 100 % na hlasovacích právech ve společnosti Cxxx, s.r.o., IČO:

xxx, se sídlem Xxx, Xxx, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl x, vložka xxx“. Tím zpřesnil a upravil výrok rozhodčího nálezu. Žalovaný (v pozici žalobce) totiž navrhoval, aby rozhodce vydal rozhodčí nález tohoto znění: „Určuje se, že smlouva o koupi a převodu podílu ve společnosti Cxxx, s.r.o. uzavřená dne 7.2.2020 mezi žalobcem jako kupujícím a žalovaným, jako prodávajícím, kterou došlo k převodu vlastnického práva o velikosti 100 % ve společnosti Cxxx, s.r.o. (...) na který připadá plně splacený vklad do základního kapitálu společnosti ve výši 200 000 Kč z žalovaného na žalobce jsou platné“. Žalobce opakovaně v rozhodčím řízení namítal nepřipustnost vydání rozhodčího nálezu dle navrženého petitu, jakož i nedostatek naléhavého právního zájmu na vydání určujícího rozhodnutí, neboť žalobní návrh směřoval vůči osobě, která již nebyla v postavení společníka Cxxx, s.r.o. a naopak nesměřoval vůči osobám, které se společníky Cxxx s.r.o. před podáním žaloby staly. Žalobce má za to, že vydání rozhodčího nálezu s určujícím výrokem bez existence naléhavého právního zájmu, samo o sobě ob stojí jako důvod pro zrušení rozhodčího nálezu.

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Po skutkové stránce shrnul, že je dlouholetým jediným akcionářem právního předchůdce žalobce společnosti Cxxx, a.s., IČO xxx. V průběhu roku 2019 žalovaný zjistil, že Mgr. D. K. byl dne 3.7.2018 na základě rozhodnutí jediného akcionáře zapsán jako jediný člen představenstva, ačkoliv jej do funkce ne zvolil a ředitel žalovaného A. J. takové rozhodnutí nikdy nepodepsal. Žalovaný dne 16.12.2019 udělil plnou moc advokátovi JUDr. Jirímu Holasovi k zastupování za účelem prošetření celé záležitosti a ochrany oprávněných zájmů žalovaného. Žalovaný kontrolou obchodního rejstříku dále zjistil, že dne 6.1.2000 byl do obchodního rejstříku uvedené společnosti zapsán jako jediný akcionář O. N., přestože žalovaný akcie na něj nikdy nepřevedl. Žalovaný následně jako jediný akcionář dne 7.2.2020 odvolal Mgr. K. z funkce jediného člena představenstva a zároveň jej do této funkce opětovně zvolil. Dále žalovaný (zastoupen JUDr. Holasem) jako kupující a žalobce (zastoupený Mgr. K.) jako prodávající uzavřeli dne 7.2.2020 dvě výše uvedené smlouvy o převodu podílu ve společnosti Cxxx, s.r.o.

7. Žalovaný dále namítl, že žalobce v rozhodčím řízení uplatnil námitku neplatnosti rozhodčí smlouvy opožděně, návrh na zrušení rozhodčího nálezu dle ust. § 31 písm. b) ZRŘ by tedy měl být dle ust. § 33 ZRŘ bez dalšího zamítnut. Nadto má za to, rozhodčí doložka byla z výše uvedených důvodů sjednána platně, neboť Mgr. K. byl dne 7.2.2020 oprávněn za žalobce jednat. Bez ohledu však - kdo byl v rozhodné době jediným akcionářem právního předchůdce žalobce - byl žalovaný v dobré víře, neboť Mgr. K. byl v té době zapsán v obchodním rejstříku jako jednatel. Smlouva o převodu tak musí být posouzena jako platná. K argumentaci žalobce týkající se tvrzené Dohody o zániku předm. smlouvy o prodeji a koupi podílu, žalovaný zdůraznil, že k uzavření této Dohody žádnou plnou moc Ing. S. neudělil. V této souvislosti odkázal na závěry rozhodce uvedené v napadeném rozhodčím nálezu. Žalovaný považuje za nedůvodnou žalobu i v části uplatněného důvodu dle ust. § 31 písm. c) ZRŘ, přičemž odkázal na dvě usnesení předsednictva Rozhodčího soudu, které shledalo námitku žalobce podjatosti rozhodce jako nedůvodnou. Neopodstatněný je i žalobcem uplatněný důvod ke zrušení rozhodčího nálezu dle ust. § 31 písm. e) ZRŘ. Rozhodce se se všemi navrhovanými důkazy vypořádal, a to včetně neprovedení některých důkazů. Rozhodce se rovněž řádně a pečlivě vypořádal s žalobcem namítaným zpětvzetím rozhodčí žaloby advokátem JUDr. Vučkem. V této souvislosti žalovaný zdůraznil, že jmenovaný advokát odvozoval své zmocnění od Ing. S., který měl za žalovaného (tamního žalobce) jednat na základě plné moci, která však neexistuje. Nebylo proto možné ke změně právního zástupce přihlídnout. Žalovaný dále namítl, že není důvod ke zrušení rozhodčího nálezu ani dle ust. § 31 písm. f) ZRŘ. Z obsahu o.s.ř. nevyplývá povinnost doslovně převzít navrhovaný petit, naopak ustálená soudní praxe připouští, že soud je oprávněn petit formulovat odlišně, pokud nezmění obsah přiznaných práv a povinností. Co se týká prokázání naléhavého právního zájmu, rozhodce se s touto otázkou v odůvodnění Nálezu řádně vypořádal.

8. Z rozhodčího nálezu, vydaného Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a agrární komoře České republiky (dále jen Rozhodčí soud) dne 15.3.2022 pod sp. zn. Rsp 252/20 bylo zjištěno, že jediný rozhodce JUDr. Lukáš Eichlinger, MBA rozhodl ve věci rozhodčí žaloby zdejšího žalovaného v pozici žalobce (dále žalující strana) podané dne 25.5.2020 a právního předchůdce zdejšího žalobce v pozici žalovaného- společnosti Cxxx, a.s., IČO: xxx (dále žalovaná strana), že se určuje, že Smlouva o prodeji a koupi podílu ve společnosti Cxxx, s.r.o., uzavřená dne 7.2.2020 mezi Cxxx, a.s. jako prodávající a CXXX INC. jako kupující a Smlouva o převodu podílu uzavřená dne 7.2.2020 mezi Cxxx, a.s. jako prodávající a CXXX INC. jako kupující, o převodu vlastnického práva k podílu ve výši 100 %, který představuje účast ve výši 100 % na hlasovacích právech ve společnosti Cxxx, s.r.o., IČO: xxx, se sídlem Xxx, Xxx, jsou platné. Ve výroku II. rozhodce uložil žalované straně zaplatit žalující straně náklady řízení. Z odůvodnění Nálezu vyplývá, že rozhodovací pravomoc Rozhodčího soudu rozhodce dovodil s čl. 8.6 Smlouvy o prodeji a koupi podílu ve společnosti Cxxx, s.r.o. ze dne 7.2.2020. Dále uvedl, že obě strany sporu byly výzvou ze dne 28.8.2020 vyzvány, aby se ve lhůtě 10 dnů vyjádřily, zda souhlasí s tím, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení ústního jednání pouze na základě písemností. Na výzvu reagovala strana žalovaná přípisem ze dne 9.9.2020 tak, že vyjádřila nesouhlas, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení ústního jednání a zároveň požádala o vyrozumění o termínu ústního jednání. Strana žalovaná se tak pustila do projednávání sporu. Strana žalovaná před ústním jednáním svolaným na den 22.10.2020 svým podáním ze dne 20.10.2020 vznesla námitku věcné nepřislušnosti Rozhodčího soudu, kterou odůvodnila blíže nerozvedeným tvrzením o „neplatnosti samotné smlouvy o převodu obchodního podílu, jejíž součástí má být i rozhodčí doložka“, kterou doplnila tím, že „spatřuje neplatnost smlouvy zejména z důvodu absence jednatelského oprávnění Mgr. K.“. Strana žalovaná dále v den ústního jednání dne 11.12.2020 vznesla písemnou námitku podjatosti jediného rozhodce, která byla v souladu s ust. § 24/2 Řádu Rozhodčího soudu předložena k rozhodnutí předsednictvu Rozhodčího soudu, které svým usnesením Rsp 252/20 ze dne 25.1.2021 o námitce podjatosti rozhodlo tak, že jí nevyhovělo a věc vrátilo jedinému rozhodci k dalšímu řízení. Strana žalovaná na ústním jednání dne 16.4.2021 doplnila svou námitku nedostatkem pravomoci Rozhodčího soudu. O této námitce bylo na ústním jednání rozhodnuto tak, že se jí nevyhovuje, a to především z důvodu, že nebyla s odkazem na § 1/3 Řádu vznesena včas, tedy při prvním úkonu v řízení, který se týká věci samé. Žalovaná strana takový úkon učinila výše uvedeným podáním ze dne 9.9.2020, kdy právě tímto svým podáním měla případně uplatnit námitku nedostatkem pravomoci soudu, aby tato byla vznesena včas. Dalším a samostatným důvodem nevyhovění této námitce byla její věcná nedůvodnost. K tomu rozhodce odkázal na odůvodnění Nálezu k meritu věci, neboť žalovanou stranou tvrzené důvody neplatnosti rozhodčí doložky a neplatnosti smluv se kryjí. Rozhodce dále odkázal na opětovnou námitku jeho podjatosti, vznesenou žalovanou stranou, kterou předsednictvo Rozhodčího soudu usnesením ze dne 5.5.2021 odmítlo.

9. Z obsahu odůvodnění výše uvedeného rozhodčího nálezu dále vyplynulo, že se rozhodce podrobně zabýval v čl. III. „Dvojím zastupováním strany žalující“. K tomu uvedl, že stranu žalující od počátku zastupoval JUDr. Jiří Holas na základě založené univerzální písemné plné moci k zastupování ze dne 16.12.2019, udělené mu přímo stranou žalující. Podáním ze dne 26.11.2020 se k zastupování žalující strany přihlásil advokát JUDr. Ing. Jan Vučka, který uvedl, že žalující strana měla právním jednáním svého zmocněnce Ing. F. S., jenž měl žalující stranu zastupovat na základě generální plné moci, odvolat plnou moc dosavadnímu zástupci žalující strany JUDr. Holasovi a měla udělit novou plnou moc advokátovi JUDr. Vučkovi, který zároveň tímto svým podáním vzal zpět rozhodčí žalobu. K podání byla přiložena písemná plná moc ze dne 20.3.2017, která však je koncipována jako zmocnění k celé řadě dalších demonstrativně vyjmenovaných jednání, zároveň bylo uvedeno, že zmocněnec je oprávněn zmocnit jinou osobu, aby místo něj jednala za zmocnitele. Údaje o zmocnění Ing. F. S. byly do plné moci vepsány ručně. K podání bylo dále přiloženo Odvolání plné moci JUDr. Holasovi ze dne 17.11.2020 podepsané Ing. F. S. v plné moci a dále

„speciální plná moc ze dne 17.11.2020, podepsaná týž osobou. Advokát JUDr. Holas namítl, že mu nikdy žalující strana plnou moc neodvolala a vznesl námítky proti tvrzenému zmocnění JUDr. Vučky. Na ústním jednání dne 16.4.2021 bylo usnesením rozhodnuto, že právním zástupcem strany žalující je advokát JUDr. Jiří Holas, a že k podáním JUDr. Jana Vučky se v řízení nebude přihlížet. Rozhodce následně podrobně své rozhodnutí odůvodnil s tím, že JUDr. Holas předložil plnou moc ze dne 16.12.2019 i v originále (jedná se o strojové vyhotovení bez ručních zásahů), k plné moci je připojena apostila s prohlášením o pravosti podpisu A. J. (oprávněné osoby jednat za žalobce), včetně tlumočnické doložky a prohlášení veřejného notáře společenství Dominika. Rozhodce tedy neměl důvod o pravosti a obsahu uvedených listin pochybovat. Naproti tomu JUDr. Vučka své zastoupení odvozoval od listiny - plné moci ze dne 20.3.2017, která měla být udělena žalující stranou obecnému zmocněnci Ing. S., tedy před více jak dvěma lety před udělením plné moci JUDr. Holasovi. Rozhodce má rovněž za to, že Ing. S. nebyl na základě jemu (případně) udělené moci ani oprávněn s odkazem na ust. § 27/1 o.s.ř. vypovědět novější plnou moc pro JUDr. Holase, ani to nekorespondovalo s později projevenou výslovnou vůlí samotného účastníka, kdy později projevená vůle má přednost (§ 28/1 o.s.ř.). Zároveň platí, že ing. S. jako obecný zmocněnec není ve smyslu § 27/1 o.s.ř. oprávněn udělit substituční plnou moc, což může dle § 25/2 o.s.ř. pouze advokát. Nadto nelze ponechat bez posouzení (část plné moci udělené Ing. S. je vyplněná rukou), že k výzvě rozhodce JUDr. Vučka nepředložil originál této plné moci a s ní souvisejících dokumentů, ale toliko jejich ověřenou kopii, což je s přihlédnutím ke všem okolnostem věci nezvyklé a zvláštního zřetele hodné.

10. Jak vyplynulo dále z napadeného rozhodčího nálezu - k namítanému nedostatku oprávnění Mgr. D. K. podepsat za stranu žalovanou předm. smlouvu obsahující rozhodčí doložku dospěl rozhodce po provedeném dokazování k následujícím skutkovým a právním závěrům. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku žalované strany bylo zjištěno, že jmenovaný byl ke dni 7.2.2020 zapsán jako člen představenstva, přičemž jedná za společnost samostatně. V této souvislosti rozhodce odkázal na princip materiální publicity obchodního rejstříku, zakotvený v ust. § 1/1 a § 8/1 z.č.304/2013 Sb. s tím, že proti osobě, která jedná důvěřujíc údaji zapsaném v obchodním rejstříku, nemá ten, jehož se zápis týká, právo namítnout, že zápis neodpovídá skutečnosti. Pokud strana žalovaná zpochybňovala dobrou víru strany žalující, rozhodce po pečlivém prozkoumání listin předložených oběma stranami (s datem vyhotovení předcházející datu uzavření předm. smluv) tuto námítku nemá za prokázanou, což podrobně rozvedl. Rozhodce dále z výše uvedených důvodů vztahujících se k plné moci Ing. S. ze dne 20.3.2017 nepřihlížel k předložené Dohodě o úpravě vzájemných práv a povinností ze dne 29.10.2020 (podepsané za žalující stranu Ing. S.), neboť s ohledem na absenci originálu plné moci ze dne 20.3.2017 je Dohoda v předložené podobě nicotným aktem, který nemůže vyvolat žádné právní následky.

11. Ze smlouvy o prodeji a koupi podílu ve společnosti Cxxx, s.r.o. uzavřené dne 7.2.2020 mezi společností Cxxx, a.s., IČO: xxx jako prodávajícím a žalovanou společností jako kupujícím bylo zjištěno, že v čl. 8.6. smlouvy bylo sjednáno, že všechny spory vznikající z této smlouvy a v souvislosti s ní budou rozhodovány s konečnou platností u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a agrární komoře České republiky podle jeho řádu, a to jedním rozhodcem, kterým je Mgr. Lukáš Eichinger, MBA, advokát. Za prodávajícího smlouvu podepsal člen představenstva Mgr. D. K. a za kupujícího JUDr. Jiří Holas na základě plné moci.

12. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti Cxxx, a.s., IČO: xxx bylo zjištěno, že Mgr. D. K. byl v rejstříku zapsán jako jediný člen představenstva od 3.7.2018 do 18.2.2020; v době od 5.11.2017 do 24.3.2021 společnost zastupoval jediný člen představenstva samostatně. Společnost byla ke dni 11.5.2022 vymazána z rejstříku z důvodu fúze, kdy univerzálním právním nástupcem společnosti se stal žalobce Cxxx Plus a.s.

13. Z přípisu žalobce (v rozhodčím řízení v pozici žalovaného, v zastoupení členem představenstva O. N.) ze dne 9.9.2020 adres. Rozhodčímu soudu ve věci sp.zn. 252/20 bylo zjištěno, že žalobce reaguje na výzvu Rozhodčího soudu ze dne 28.8.2020 s tím, že sděluje, že nesouhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání a žádá, aby byli vyrozuměni o termínu ústního jednání. Z přípisu právního zástupce žalobce Mgr. Zdeňka Čecha (tamního žalovaného) ze dne 20.10. 2010 adres. Rozhodčímu soudu ve věci sp. zn. 252/20 bylo zjištěno, že advokát v reakci na nařízené jednání na den 22.10.2020 omlouvá svoji účast z důvodu pracovní neschopnosti a žádá o stanovení náhradního termínu. Nad rámec omluvy vznesl za klienta námitku věcné nepřislusnosti Rozhodčího soudu, a to z důvodu neplatnosti samotné smlouvy o převodu obchodního podílu, jejíž součástí má být i rozhodčí doložka. Neplatnost smlouvy spatřuje zejména z důvodu absence jednatelského oprávnění Mgr. K., jakož i z dalších důvodů, které doplní na jednání.

14. Z usnesení předsednictva Rozhodčího soudu ze dne 25.1.2021 č.j. Rsp 252/20 bylo zjištěno, že Rozhodčí soud nevyhověl námitce podjatosti rozhodce, vznesené žalobcem v pozici žalovaného (dále žalovaný) proti jedinému rozhodci Mgr. Lukáši Eichingerovi, MBA a spis vrátil jedinému rozhodci k dalšímu řízení. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že Rozhodčí soud shledal, že námitka byla uplatněna včas, neboť jednání se dne 22.10.2020 z důvodu omluvy právního zástupce žalovaného nekonalo resp. nebylo přistoupeno k věcnému projednání sporu. Předsednictvo Rozhodčího soudu se následně podrobně zabývalo vlastní námitkou podjatosti (spočívající ve shodném tvrzení jak uvedl žalobce shora) se závěrem, že nebylo zjištěno, že by jediný rozhodce měl jakýkoliv poměr k projednávané věci, účastníkům či jejich zástupcům, a to ani zprostředkovaně, jak tvrdil žalovaný. Z odůvodnění vyplývá, že podjatost rozhodce je spatřována výlučně z důvodu vazby mezi jediným rozhodcem a advokátem JUDr. Janem Nekolou, dále vazby mezi JUDr. Nekolou a subjekty, které jsou protistranami Ing. F. S., resp. jeho rodiny a jimi vlastněných subjektů, a konečně vazbou mezi Ing. F. S. a žalovaným. Jediná vazba, která byla prokázána, je přitom vazba mezi jediným rozhodcem a JUDr. Janem Nekolou. V této souvislosti předsednictvo konstatovalo, že podjatost rozhodce je sice založena na subjektivním pohledu strany sporu, ovšem rozhodování o ní se musí dít na základě objektivních skutečností. Jestliže žalovaný pouze tvrdil podjatost jediného rozhodce a nepředložil ke svému subjektivnímu pohledu žádný důkaz, byť to bylo v jeho silách, neunesl důkazní břemeno, které jej jako osobu námitku podjatosti uplatňující tíží. Soud dále zjistil, že předsednictvo Rozhodčího soudu usnesením č.j. Rsp 252/20 ze dne 5.5.2021 odmítlo opakovanou námitku podjatosti podanou žalovaným, neboť není podložena novými okolnostmi, na základě kterých by bylo opakované projednání námitky podjatosti předsednictvem přípustné. Námitka podjatosti rozhodce nadto není přípustná pouze pro způsob vedení rozhodčího řízení, nýbrž musí být odůvodněna pochybností o podjatosti rozhodce z důvodu jeho poměru k projednávané věci, účastníkům či jejich zástupcům.

15. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Předně je třeba konstatovat, že z doručky (doložené Rozhodčím soudem) vyplývá, že napadený rozhodčí nález byl doručen právnímu zástupci žalobce dne 13.4.2022. Žaloba byla podána dne 7.7.2022, tedy včas v souladu s ust. § 32/1 ZRŘ. Návrh na zrušení rozhodčího nálezu lze podat dle ust. § 31 ZRŘ pouze z taxativních důvodů zde uvedených pod písm. a) až g). V této souvislosti je třeba zdůraznit, že soud nepřezkoumává rozhodčí nález po věcné stránce (z hmotně právního hlediska), neboť řízení před soudem o zrušení rozhodčího nálezu není řízením odvolacím.

16. Podle ust. § 33 ZRŘ soud zamítne návrh na zrušení rozhodčího nálezu, který se opírá o důvody § 31 písm. b) nebo c), jestliže strana, která se domáhá zrušení rozhodčího nálezu, neuplatnila, ač mohla, takový důvod v rozhodčím řízení nejpozději, než začala jednat ve věci samé. Možnost strany v rozhodčím řízení uplatnit námitku nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu upravuje ust. § 1/3 Řádu Rozhodčího soudu (dále jen Řád) s tím, že tuto námitku lze vznést nejpozději při prvním úkonu v řízení, týkající se věci samé, což koresponduje i s ust. § 15/2 ZRŘ.

V daném případě z výše provedeného dokazování vyplynulo, že poté, co byla žalobci (v pozici žalovaného) zaslána rozhodčí žaloba, rozhodce strany vyzval, aby se vyjádřily, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Žalobce (v pozici žalovaného) reagoval přípisem ze dne 9.9.2020, jak shora uvedeno. Soud má za to, že žalobci v této fázi řízení nic nebránilo, aby v rámci tohoto podání vznesl námitku nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu, což neučinil, na čemž nic nemění, že nebyl ještě zastoupen advokátem. V této souvislosti soud odkazuje na ust. § 25 a násl. Řádu s tím, že otázka zkoumání pravomoci Rozhodčího soudu (vč. řešení případné námitky žalované strany) musí logicky předcházet dalšímu postupu soudu jako je průběh dokazování včetně toho, zda bude ve věci nařízeno jednání. Soud tedy souhlasí se závěrem rozhodce, že přípis žalobce (v pozici žalovaného) ze dne 9.9.2020 je třeba považovat za první úkon týkající se věci samé. Pokud tedy právní zástupce žalobce (tamního žalovaného) vznesl námitku nedostatku pravomoci až v rámci omluvy z nařízeného jednání, nelze toto podání dle názoru soudu hodnotit jako první úkon týkající se věci samé. Soud tedy uzavírá, že zanedbání povinnosti uplatnit včas námitku nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu je důvodem bez dalšího k zamítnutí žaloby spojené s uplatněným důvodem dle ust. § 31 písm. b) ZRR.

17. Přes výše uvedené se rozhodce zabýval namítanou neplatností rozhodčí doložky i po věcné stránce, a to v rámci posuzování Smlouvy obsahující rozhodčí doložku jako celku, přičemž spornou rozhodčí doložku shledal jako platnou. Soud nad rámec výše uvedeného považuje za potřebné uvést, že se závěry obsaženými v odůvodnění rozhodčího nálezu k otázce posuzování oprávnění Mgr. D. K. podepsat za právního předchůdce žalobce Smlouvu obsahující rozhodčí doložku plně ztotožňuje. V této souvislosti je však nutné s odkazem na ust. § 2/4 ZRR zdůraznit, že posouzení rozhodčí doložky soudem jako platné pro účely sporu o zrušení rozhodčího nálezu ještě neznamená, že je platná Smlouva jako celek. Princip vyjádřený v cit. ustanovení ZRR znamená, že na základě platně uzavřené rozhodčí doložky je možno v rozhodčím řízení posoudit i spor účastníků o platnost Smlouvy, jejíž je rozhodčí doložka součástí, pokud rozsah tohoto ustanovení strany výslovně smluvně neomezily. Z výše provedeného dokazování vyplývá, že sjednaná rozhodčí doložka takové omezení neobsahuje. Soud na základě shora uvedeného zjištění z úplného výpisu z obchodního rejstříku právního předchůdce zdejšího žalobce má shodně s rozhodcem za to, že je třeba v daném případě aplikovat princip materiální publicity obchodního rejstříku, neboť v době uzavření rozhodčí smlouvy dne 7.2.2020 byl Mgr. K. zapsán jako jediný statutární zástupce právního předchůdce žalobce, který měl oprávnění za společnost jednat samostatně. Na tomto závěru pak nemohou nic změnit spory mezi žalovaným a panem O. N. o vlastnictví k akciím právního předchůdce žalobce či podílu ve společnosti Cxxx s.r.o. Jedná se o právní otázky, které byly předmětem předm. rozhodčí žaloby a které není soud v řízení o zrušení rozhodčího nálezu příslušný posuzovat ani přezkoumávat. Soud tedy uzavírá, že nad rámec výše uvedeného shledal rozhodčí doložku jako platně uzavřenou, aniž by zkoumal platnost Smlouvy jako celku. Pokud tedy žalobce v žalobě uváděl další důvody vztahující se k namítané neplatnosti Smlouvy, soud se jimi nezabýval.

18. Pokud žalobce dále namítal, že v průběhu rozhodčího řízení došlo mezi účastníky k uzavření Dohody o narovnání, jejíž součástí bylo i sjednání zániku Smlouvy, včetně zániku rozhodčí doložky, k tomu soud uvádí následující. Rozhodce se velmi podrobně a pečlivě zabýval tzv. „dvojitým zastoupením“, a to včetně v rozhodčím řízení předložené plné moci, kterou měl žalovaný (tamní žalobce) udělit p. F. S. dne 20.3.2017, od níž zdejší žalobce odvozuje jak procesní plnou moc udělenou advokátovi JUDr. Vučkovi tak uzavření zmíněné Dohody o narovnání za žalovaného. Žalobce po skutkové stránce zjištění rozhodce nijak nevyvracel, a to včetně nepředložení originálu uvedené plné moci v rozhodčím řízení. Soud proto plně odkazuje na výše uvedená skutková zjištění rozhodce s tím, že se plně ztotožňuje i s právním hodnocením neprokázaného oprávnění Ing. S. podepsat za žalovaného namítanou Dohodu o narovnání, a tudíž nelze k této listině přihlížet. Ze stejného důvodu neshledal soud důvodnou ani námitku žalobce, že

rozhodce nepřihlédl ke zpětvzetí žaloby a řízení nezastavil. Soud k této otázce rovněž plně odkazuje na podrobnou právní analýzu rozhodce, s níž se plně ztotožňuje s tím, že advokát JUDr. Vučka neměl řádné zmocnění k tomu, aby vzal za žalovaného (tamního žalobce) rozhodčí žalobu zpět. Rozhodce tedy ani zde nepochybil, pokud k tomuto podání nepřihléžel.

19. Soud neshledal důvodnou žalobu ani dle ust. § 31 písm. c) ZRŘ. Předně soud s odkazem na ust. § 33 ZRŘ konstatuje, že žalobce (v pozici žalovaného) uplatnil námitku podjatosti jediného rozhodce včas, jak vyplynulo z výše uvedeného usnesení předsednictva Rozhodčího soudu ze dne 25.1.2021. Podle konstantní judikatury může být důvodem ke zrušení rozhodčího nálezu dle cit. ustanovení ZRŘ skutečnost, že věc projednal a rozhodl vyloučený rozhodce, přičemž pro posouzení podjatosti nemůže postačovat pouhé tvrzení, ale musí být námitka podložena příslušnými důkazy. Jak vyplynulo ze shora uvedených zjištění, o námitce podjatosti jediného rozhodce, vznesené v rozhodčím řízení žalobcem (v pozici žalovaného), rozhodlo předsednictvo Rozhodčího soudu tak, že námitce nevyhovělo a věc vrátilo jedinému rozhodci k dalšímu řízení. Rozhodnutí je podrobně odůvodněno a postaveno zejména na závěru, že žalobce tvrzené vazby ničím nedoložil. Žalobce ani v tomto řízení ke svým tvrzením žádné důkazy nepředložil a v žalobě se soustředil pouze na polemiku se závěry předsednictva Rozhodčího soudu. Rozhodčí soud se námitkou podjatosti zabýval opakovaně, přičemž další námitku rozhodnutím ze dne 5.5.2021 odmítl. Soud se ztotožňuje se stanoviskem předsednictva, že v rámci rozhodování o námitce podjatosti rozhodce je třeba výhradně posuzovat, zda je odůvodněna pochybností o podjatosti rozhodce z důvodu jeho poměru k projednávané věci, účastníkům či jejich zástupcům. Způsob vedení rozhodčího řízení (stejně tak jako v občanském soudním řízení - srov. § 14/1) není důvodem pro přezkoumávání námitky podjatosti a vyloučení rozhodce z projednávání věci. S ohledem na skutečnost, že žalobce v rozhodčím řízení ani v řízení o zrušení rozhodčího nálezu svá tvrzení o vazbách jediného rozhodce ničím nedoložil, soud žalobu zamítnul i v této části s tím, že plně odkazuje na odůvodnění výše uvedených usnesení předsednictva Rozhodčího soudu.

20. Podle ust. § 31 písm. e) ZRŘ soud zruší k návrhu kterékoliv strany rozhodčí nález, jestliže nebyla straně poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat. Uvedený důvod pak úzce souvisí s ust. § 18 ZRŘ, kdy v rozhodčím řízení nesmí být porušena zásada rovnosti stran. Soud tedy musí zkoumat, zda v rozhodčím řízení byla straně poskytnuta dostatečná možnost k uplatnění jejich procesních práva a zda se procesním postupem rozhodčího soudu (rozhodce) jedna ze stran nedostala do nerovného postavení vůči druhé straně. Všechny námitky vedoucí ke zrušení rozhodčího nálezu podle cit. ust. ZRŘ musí být nutně procesního charakteru, musí se tedy týkat postupu rozhodčího soudu při projednávání sporu, nikoli správnosti skutkových nebo právních závěrů učiněných rozhodčím soudem. Úvaha rozhodce, jaké či další důkazy považuje za nutné provést, aby mohl ve věci rozhodnout, však vybočuje z pouhé procesní roviny a soudnímu přezkumu proto podléhat nemůže. Hodnocení důkazních prostředků je myšlenkový postup vedoucí ke zjištění skutečností potřebných pro rozhodnutí a plynoucí z hmotného nikoliv procesního práva (srov. rozsudek Nejvyššího soudu v Praze sp. zn. 23 Cdo 4542/2016 ze dne 11.4.2017). V daném případě nebylo sporu o tom, že proběhla řada ústních jednání. Oběma stranám byl tudíž dán dostatečný prostor k vyjádřením a k návrhům důkazů, což také účastníci využili. Pokud žalobce namítal, že rozhodce nevyhověl jeho návrhu na výslech svědků, jde tato argumentace s ohledem na citovanou judikaturu mimo rámec soudního přezkumu ve věci zrušení rozhodčího nálezu. Námitka žalobce, že rozhodce nesprávně posoudil pasivní legitimaci ve sporu, je otázkou hmotněprávní, nikoliv procesního charakteru. Co se týká namítaného posouzení plné moci advokáta JUDr. Jana Vučky, k tomu se soud vyjádřil shora s tím, že se s odůvodněním rozhodce plně ztotožňuje. Lze tedy uzavřít, že soud neshledal důvodnou žalobu ani v této části.

21. Žaloba nebyla shledána opodstatněnou ani co do uplatněného důvodu dle ust. § 31 písm. f) ZRŘ. Dle ust. § 153/2 o.s.ř. ve spojení s ust. § 30 ZRŘ může soud (rozhodce) překročit návrhy

účastníků a přisoudit něco jiného nebo více, než čeho se domáhají jen tehdy, jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky. Dle komentářové literatury a zavedené soudní praxe není porušením cit. ustanovení, jestliže soud použitím jiných slov vyjádří přesněji stejná a práva a povinnosti, kterých se žalobce určitým a srozumitelným způsobem žalobním petitum domáhá. V daném případě, jak sám uvádí i žalobce, rozhodce v určovacím výroku pouze upřesnil a upravil požadovaný petit určovací žaloby. Žalobce ani netvrdí, že by formulace užitá rozhodcem ve výroku měnila obsah práv a povinností požadovaných v určovacím petitu žalovaným (v pozici žalobce). Postup rozhodce tedy nemůže být důvodem ke zrušení rozhodčího nálezu dle ust. § 31 písm. f) ZRR. Pokud žalobce k tomuto důvodu zrušení rozhodčího nálezu dále namítal, že na určovací rozhodčí žalobě nebyl dán naléhavý právní zájem, jedná se o otázku hmotně právní, kterou není soud v rámci řízení o zrušení rozhodčího nálezu příslušný přezkoumávat. Soud proto ze všech shora uvedených důvodů žalobu v celém rozsahu zamítnul jak ve výroku I. uvedeno.

22. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/1 o.s.ř. Žalovanému byla dle vyhl. č. 177/1996 Sb. přiznána náhrada za právní zastoupení za 3 úkony právní služby po 1 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě a účast na jednání); dále dle § 13/3 vyhlášky 3x rež. paušál po 300 Kč; s připočtením 21 % DPH v částce 1 134 Kč celkem k náhradě 6 534 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 24. února 2023

JUDr. Helena Nebesařová v.r.
předsedkyně senátu